

Župnijska Oznaniła Trnja in Zagorja

20. nedelja med letom

19.8.2018

Leto XVI., 32 (882)

KDOR JE MOJE MESO IN PIJE MOJO KRI OSTAJA V MENI IN JAZ V NJEM

Kaj nam daje moč, da smo sposobni premagati številne ovire in rešiti težke probleme, s katerimi se vsak dan srečujemo? Vsekakor je treba biti fizično krepak, zdrav in psihično uravnovešen, da si kos nepričakovanim izzivom in presenečenjem. Vsi pa vemo, da biti celostna, vsestransko razvita in stabilna osebnost, ni lahko. Večina to ne zmore in zato potrebujejo različne terapije in svetovanja. Eden od razlogov, da so mnogi nesrečni je tudi ta, da je sodobnik preveč površinski, časovno tempiran in premalo poglobljen. Zato je vedno več razdvojenih osebnosti, ki iščejo pomoč pri psihiatrih. Zakaj takšna notranja neuravnovešenost v družbi, ki je tehnološko najrazvitejša?

Mislím, da nam je čas v katerem živím, na glavo obrnil vrednostni sistem in zato se preveč obremenjujemo s količino in manj s kvaliteto. V ospredju je želja po čim več užitkih, pa čeprav bodo ti zelo kratkotrajni. Ker je kvaliteta porinjena na stranski tir, je naše življenje premalo poglobljeno in odnosi preveč ohlapni. Očitno je, da se prehranjemo z izdelki, ki nas ne nasitijo oziroma ne potešijo naših pričakovanj. Zemeljski kruh ne more potešiti duhovne lakote in osmisliti človekovega bivanja. Kruha in iger se čez čas naveličaš in si zaželiš kaj drugega. In kaj je tisto drugo?

Jezus je rekel svojim poslušalcem: »Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta.« Poslušalci so nato spraševali drug drugega: »Kako nam more ta dati svoje meso jesti?« Evangelist Janez je v nekaj kratkih stavkih povzel vsebino večnega življenja, po katerem vsi hrepenimo, ker je nekdanji raj zapisan v človekovem srcu in ga ni mogoče izbrisati. Z zemeljskim kruhom nismo nasičeni in ga zato potrebujemo vsak dan znova. Res je, da moraš biti najprej sit, da lahko razmišljaš o višjih vrednotah, ki predstavljajo določen nadstandard. Žal pa so danes mnogi prepričani, da si tudi nadstandard lahko kupiš in si ga pričaraš s kakšno tabletko, s poživilom, ki ga vbrizgaš direktno v žilo ali s kakšno drugo opojno pijačo. Umetni raj si lahko hitro ustvarimo, a ta čez nekaj trenutkov izgine. Osebni odnos namreč ni mogoče zamenjati s kakšnimi umetnimi nadomestki. Zato nam Jezus ponuja samega sebe: »Jaz sem živi kruh. Vedno sem vam na razpolago. Vzemite in jejte. Kdor je od tega kruha, bo živel vekomaj!«

Judje so se tedaj med seboj prepirali in govorili:
»Kako nam more ta dati svoje meso jesti?«

Jezus jim je tedaj rekel:

»Resnično, resnično, povem vam: Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, nimate življenja v sebi.

Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan.

Kajti moje meso je resnična jed in moja kri resnična pijača.

Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem.

(Jn 6,52–56)

Svete maše:

20. NEDELJA MED LETOM 19.8. Sv. Janez Eudes, duh.	Juršče Trnje Trnje <i>Zagorje</i> <i>Zagorje</i>	7,30 Po namenu, Juršče 62, 1. obletnica 8,30 Češčenje SRT 9h Po namenu, Klenik 63 Po namenu, Trnje 125 10,30 V čast sv. Heleni za vse župljane obeh župnij 15h Večernice v čast sv. Heleni
Četrtek 23.8. Sv. Roza iz Lime, red.	<i>Zagorje</i>	<i>20h Molitvena ura za duhovne poklice</i>
Petek 24.8. Sv. Jernej, apostol	<i>Zagorje</i>	<i>20h Po namenu, Dr. 25, obletna</i> <i>Po namenu, Zagorje 12, obletna</i>
Sobota 25.8. Sv. Ludvik IX, kralj	<i>Zagorje</i>	<i>19,30 Spoved</i> <i>20h Po namenu, Argentina, dar. Majda, zadušna</i> <i>Po namenu, Zagorje 99, obletna</i>
21. NEDELJA MED LETOM 26.8. Sv. Zefirin, papež	Palčje Trnje Trnje <i>Zagorje</i> <i>Zagorje</i>	7,30 Po namenu, Palčje 49, obletna 8,30 Češčenje SRT 9h Po namenu, Trnje 62 Po namenu, Klenik 4/b, obletna 10,30 Za vse župljane obeh župnij 15h Liturgične večernice v čast sv. Heleni

- **SLOVESNO PRAZNOVANJE** ob godu Sv. HELENE, zavetnice zagorske fare, je danes: ob 10,30 je slovesna maša, popoldne ob 15h pa vas vabim k liturgičnim večernicam v čast sv. Heleni. Naj nam sv. Helena izprosi milost trdne vere, da bomo zvesto služili Bogu, ker Bogu služiti se pravi kraljevati.

- **ODSOTNOST:** do četrтка bom zdoma. V nujnih primerih se obrnite v Knežak na mobi: 041/338 915.

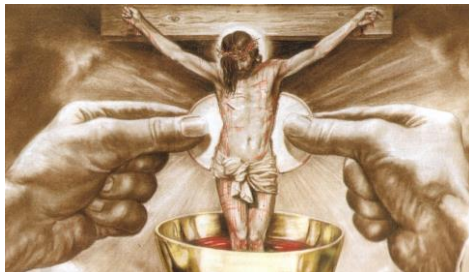
- **ŽUPNIJSKO ROMANJE** bo letos v soboto, 1. septembra v **SELŠKO DOLINO**. Obiskali bomo Železnike, grob našega mučenca duhovnika Filipa Terčelja v Davči, kjer bomo imeli tudi sv. mašo v župnijski cerkvi Naše ljube Gospe presvetega Srca, Sorico pod Ratitovcem, dražgoško novo cerkev sv. Lucije. Zaključili bomo v Škofji loki. – Na avtobusu je še pet prostih mest.

»Zato ne bodite nerazumni, ampak spoznajte, kaj je Gospodova volja.«
(Ef 5,17)

Apostol Pavel v Pismu Efežanom pravi, da moramo spoznati, kaj je Gospodova volja. Nedvomno ima Gospod za vsakega človeka svoj načrt, zato je tudi njegova volja za vsakega posameznika nekoliko drugačna.

Za vse pa velja, da Gospod želi, da bi živeli v miru – takem, ki ga svet ne more dati, ampak prihaja od njega samega.

Ta mir nenehno črpajmo iz kruha, s katerim nas hrani pri sleherni sveti maši.

HRANA Z BOŽJE IN ČLOVEŠKE MIZE

Pojedina je bila pri orientalskih narodih glavna točka povabila in gostoljubnosti. Je eno najstarejših znamenj skupnosti in ljubeznivega sprejema. Jest je osnovna potreba, gostija – pojedina, pa je rezultat kulture. Gostija je dejanje gostoljubja, ne služi samo za potešitev lakote.

V današnjih časih pomanjkanja časa in pridobitništva je jed postala spet samo osnovna življenjska potreba, ne pa priložnost, ko se utrjuje skupnost. Menze, restavracije s hitro prehrano in kioski s hrano, kjer človek mimogrede nekaj vrže vase, povzročijo, da je človek v množici popolnoma osamljen.

Starejši so dobro vedeli, zakaj so zahtevali, da mora družina jesti skupaj, in nedeljsko kosilo je bilo prav tako slovesno kot skupna molitev. Prav zato je tudi po samostanih strog predpis, da morajo redovniki vselej jesti skupaj pri isti mizi.

Enako velja za evharistično gostijo: biti mora dejanje skupnosti, kar je lahko samo pri maši.

Čudovit je tisti izvir, iz katerega se črpa smrt in življenje. Čudovita je tista jed, ki nam prinaša zveličanje ali pogubljenje. In to sveto, skrivnostno jed nam je zapustil Jezus, naš Odrešenik, v zakramentu oltarja. Vrednemu za nebeško življenje, nevrednemu v sodbo.

Prijatelj moji, tega ne smem zanikati, strašno je nevrečno prejeti obhajilo. Toda še bolj žalostno in pogubno je, če iz tedna v teden, iz meseca v mesec hladno odlašamo s sveto udeležbo in prav zaradi tega propadamo. Čim nevarnejši je posel, tem večja je previdnost! Kaj bodo takšni kristjani odgovorili v svoje opravičilo, ko jim bo pravični sodnik povedal, da so brez vsakega vzroka hoteli duhovno umreti, ko bi tako lahko bili ohranili življenje z uživanjem njegovega telesa. »O, vi

Poskrbeti moramo torej, da bomo s hrano krepili zavest medsebojne skupnosti in skupnosti z Bogom, pa naj bo to hrana z Božje ali s človeške mize. V družinskem življenju in v našem odnosu do Boga mora delovati neke vrste osmoza. Kaj je to? Prehajanje vode ali drugih hranilnih snovi skozi celično membrano; od tam, kjer je je veliko več, prehaja tja, kjer je je manj.

Mislím, da je slabenje zavesti odnosa do evharistične daritve pogojeno s slabo zavestjo potrebnosti obrednega obhajanja okrog družinske mize (vsak razlog in izgovor je dober, da smo odsotni od skupnega obeda ali da ga predčasno zapuščamo).

Tudi med Jezusom in poslušalci je šlo za neke vrste osmozo: »Jaz sem živi kruh ... Kdor mene uživa, bo živel veekomaj!«

Apostolsko delo je odvisno od svetosti, brez katere se lahko naredi velike korake na stranpot (Gregor Veliki).

Povzeto po: T. Kompare, Bogoslužno leto B

bedni!» bo rekel, »zakaj ste umrli, saj ste vendar imeli sad in jed življenja v svoji posesti.«

Če te otroci tega sveta sprašujejo, zakaj greš pogosto k sveti večerji, jim odgovori, da zato, da bi se očistil svoji nepopolnosti in se rešil svojih težav, da bi našel v svojih stiskah tolažbo, v svojih slabostih in šibkostih pa moč. *»Kdor je moje meso, ima večno življenje,«* (Jn 6,54) namreč obljublja Gospod.

Po: A. M. Slomšku, Kruh življenja

Zakaj je zakon neločljiv?

Zakon je trikratno neločljiv. Enkrat, ker je v skladu z naravo ljubezni, da se drug drugemu predata brez pridržka; dalje, ker je podoba brezpogojne Božje zvestobe do njegovega stvarstva; in nadalje je neločljiv še, ker predstavlja Kristusovo predanost njegovi Cerkvi, predanost, ki je šla do smrti na križu.

(KKC 1605, 1612–1617, 1661)

V času, ko se marsikje 50 % vseh zakonov loči, je vsak zakon, ki drži, veliko znamenje – tudi glede na Boga. Na tej zemlji, kjer je toliko relativnega, naj bi ljudje zares verovali v Boga, ki je edini *absoluten*. Zato je vse, kar ni relativno, tako pomembno: nekdo, ki absolutno govori resnico ali je *absolutno* zvest. Absolutna zvestoba v zakonu dokazuje sicer človekovo prizadevanje, še veliko bolj pa zvestobo Boga, ki je z nami še tudi tedaj, ko ga mi v vsakem oziru izdajamo in pozabljamo. Poročiti se cerkveno pomeni: bolj zaupati v Božjo pomoč kot v lastno zalogo ljubezni.

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257 Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.zupnija-zagorje-trnje.org/

21. avgust PIJ X.

Giuseppe Sarto, kakor je bilo kasnejšemu papežu ime, je bil rojen 3. junija 1835 v severnoitalijanski pokrajini Veneto. Staršema je prvi otrok kmalu po rojstvu umrl, Giuseppe, ki so ga klicali Bepi, je bil drugi po vrsti, za njim pa je prišlo v hišo Sartovih še osem otrok. Mama Marjeta je zgodaj začutila, da ima njen Bepi duhovniški poklic, in vzgajala ga je tako, da je klic lahko uresničil. S pomočjo dobrotnikov mu je omogočila šolanje. Leta 1858 je bil posvečen v duhovnika. Kmalu po novi maši ga je škof poslal za kaplana v Tombolo. Tam je ostal devet let. Potem je bil poslan za župnika v Salzano, kjer je ostal prav tako devet let, nato se je preselil v Treviso, kjer je bil spiritual in škofijski kancler. Po devetih letih je bil imenovan za škofa v Mantovi. V devetih letih svoje škofovske službe je mantovsko škofijo globoko prenovil. Leta 1883 je bil imenovan za beneškega patriarha in obenem povišan v kardinala. 4. avgusta 1903 je bil izvoljen za papeža in privzel si je ime Pij X. Veliko je storil za prenovitev bogoslužja, redno/pogosto prejemanje sv. obhajila in za prenovitev cerkvenega petja. Silno ga je prizadel začetek prve svetovne vojne. Ta mu je dobesedno strla srce, ki je prenehalo biti 20. avgusta 1914.

Tviti papeža Frančiška

*Molimo za mir
in si prizadevajmo zanj,
najprej v svojih domovih!*

SMEH JE POL ZDRAVJA

PES IN ZAJCA – Črn psiček podi dva zajca po travniku ob gozdu. Ko je ves zadihan in še komaj zmore, prosi nekega belega psička, ki gre mimo, naj ga zamenja. Tedaj se eden od zajcev ozre nazaj in zakliče drugemu: »Pazi, zdaj pa gre zares, pes je slekel pulover!«